

Naročnina: Za tuzemstvo z dostavo mesečno Din 5, četrtletno Din 15, polletno Din 30, celoletno Din 60; za inozemstvo Din 60 in poština posebej — Oglasi po ceniku.

SOCIALIST

Izhaja vsak petek popoldne.
Nefrankirana in nepodpisana pisma se ne sprejemajo.
Sedež uredništva in uprave Ljubljana, Vidovdanska cesta št. 2, pritličje.

Glasilo Socialistične Stranke Jugoslavije

Štev. 29.

V Ljubljani, dne 3. julija 1925.

III. Leto.

Iz politike.

(Verifikacija Radičevih mandatov. — Skorajšnji sporazum? — Interpelacija glede Avstrije.)

Ob koncu trimesečnega roka, ki je bil predviden za anketo o osporjenih mandatih Radičeve stranke, bolje rečeno, ki je bil postavljen za to, da Radičevci pokažejo, če so postali dovolj »državotvorni«, je Narodna skupščina nazadnje verificirala vse Radičevske mandate.

Radičevci so se med tem časom res pokazali kot zelo tajni, patriotični in državotvorni, vredni, da zlezejo počasi v vlado v družbi največjimi radikalskimi korupcionisti.

Sploh je Narodna skupščina pred par dnevi pokazala, da je sila patriotična: celo naši klerikali so se cedili patriotizmu, ko so v družbi z vsemi strankami opozicije in vlade glasovali za zakonski načrt o spomeniku kralju Petru, ki je bil seveda enoglasno sprejet. Klerikali tigrji so svoje kremlje lepo skrili in svoje koketiranje z republiko zatajili.

Z verifikacijo mandatov Radičeve stranke je nastal tudi v notranji politični situaciji nov položaj, kajti pogajanja z Radičevimi strankami glede vstopa v vlado so prišla s tem trenutkom v odločilni štadij. Radičevci se trudijo na vse kriplje, da se sporazumejo z radikali glede vstopa v vlado. Tudi večina radikalov je za sporazum z Radičevimi in izgleda, da je celo Pašič postal istega mnenja. Proti vstopu Radičevcev v vlado so bore z vsemi silami samo s mostojni demokrati, ki vedo, da bodo morali iz vlade, čim vstopijo Radičevci v njo. Morda se posreči s mostojnim demokratom, da se obdrže še do jeseni v vladi. Kot zadnja možnost, da ostanejo deležni dobrot vlade, preostaja samostojnim demokratom samo — vstop v radikalno stranko. Zato ni izključeno, da bomo prej ali slej čitali, da je prenehala samostojna demokratska stranka in da so njeni poslanci in ministri prestopili v radikalno stranko, seveda če jih bodo radikali sprejeli.

S sporazumom med radikali in Radičevimi moramo torej računati kot z dejstvom, ki nastopi že predvidoma v kratkem času. S tem sporazumom bo likvidirano takozvano hrvaško vprašanje, ki ni dalo tej državi skozi dolgih sedem let priti do notranjega miru in reda. Ta sporazum bo pa tudi pokazal, da hrvaško vprašanje v tem smislu, kakor so ga predstavljali Radičevci in kakor predstavljajo tudi naši klerikali, da obstoja neko slovensko vprašanje, ni nikdar obstajalo. Vsi ti spori so bili samo prepiri posameznih velikih meščanskih strank, ki so iz strankarskih razlogov zlorabljale opravičeno nezadovoljnost ljudstva ter trgovale z narodnostnimi in plemenski gesli. Če bi bilo res obstajalo kako hrvaško vprašanje v smislu nekega narodnostnega vprašanja, bi se to vprašanje ne moglo spraviti z dnevnega reda z enostavnim vstopom par hrvaških poslancev v vlado.

V ostalem je v naši notranji politiki v bližnji bodočnosti računati

še z eno činjenico, o kateri se ne ve, v kakšni smeri bo vplivala na razvoj naše notranje politike. Mislimo namreč pri tem na osebo Pašiča, ki drži danes s svojo avtoriteto radikalno stranko skupaj, ono stranko, ki je, žalibog, odločujoča v državi. Pašič pa je bolan in bolezen pri tako staremu človeku vstvarja verjetnost, da se bo moral Pašič v doglednem času popolnoma odtegniti političnemu življenju. Kako se bodo pa potem razmere v radikalni stranki razvile, to pa je negotovo. Da ne gleda radikalna stranka enotno na politična vprašanja, se vidi že iz tega, ker je Pašič postavil kar tri osebe, ki naj vodijo za časa njegove boleznin politiko radikalne stranke.

Morda nam bo notranja politika prinesla v bodočih tednih še marsikatero presenečenje, pri čemur nas tolaži samo to, da slabše kakor je, ne more več biti.

Parlamentu je predložena interpelacija, ki se peča z vprašanjem smernic naše zunanje politike napram Avstriji in s stremljenjem Avstrije za priključitev k Nemčiji. Ne da se tajiti, da je ta interpelacija pereča vsebine in da je še bolj pereča zanimanje za odgovor, ki ga o dal zunanji minister na to vprašanje.

Naša zunanja politika temelji na prijateljstvu s Francijo ter na krčevitem vstranjanju določb mirovnih pogodb, čemur služi tudi cela politika držav takozvane male antante.

Brez dvoma pa je, da je ta politika iz osnove zgrešena. Mirovne pogodbe so v obliki, kakor so bile sklenjene nevdržljive, kajti značile so diktat zmagovalnih držav nad premaganci. In dočim so te mirovne pogodbe za zmagovalne države postavile princip takozvanih narodnostnih držav, se je ravno nemškemu narodu zgodila ogromna krivica s tem, da zabranjuje mirovna pogodba priključitev Avstrije k Nemčiji. In državniki, ki so polni fraz o nacionalizmu, o svetosti narodnostne ideje, se borijo proti narodnostnemu stremljenju Nemcev, da se združijo vsi v eno državo. Večje nelogičnosti in hinavščine si ne moremo misliti, kakor je taka politika, ki pa je seveda bistvo vsake kapitalistične in imperialistične politike.

Pri vprašanju priključitve Avstrije k Nemčiji bi morala naša država računati s tem, da pride slej ali prej to vprašanje tudi proti naši volji na dnevni red in do rešitve, kakor si jo nemški narod želi. Zakaj ne bi mogla naša zunanja politika biti toliko predvidevna, da bi s tem dejstvom računala, se z njim spoprijaznila ter skušala pri tej priliki vsa morda še neurejena vprašanja s sedanjo Avstrijo urediti?

Nacionalna država kokor je Jugoslavija bi morala vsako nacionalno stremljenje drugih narodov upoštevati, če bi bila naša zunanja politika v resnici demokratična. Kaj drugega od zunanje politike meščanske države itak delavstvo ne zahteva.

Turk, Likozar in Puc hočejo večno vladati.

(K prepovedi protestnega shoda proti gaženju ljub. samouprave.)

Zadnje nedeljo je sklicala naša stranka v sporazumu s člani bivšega kluba neodvisnih občinskih svetnikov v Mestni dom javen protestni shod proti nezakonitim komisarijatom v mestni občini ljubljanski.

Znano je, kako se gazi v Ljubljani z drzkostjo, ki bi bila vredna večje stvari, občinski red in zakon. Demokratska stranka je zakonito izvoljeni občinski zastop trikrat razgnala. Koncem koncev je postavila čez Ljubljano tri gerente, po imenu Turka, Likozarja in Puca.

Tej trojici se na magistratu očitno zelo dopade. Zlasti ji je všeč, da more gospodariti nad milijonskim premoženjem mestne občine, kakor se ji poljubi. Zato se menda pripravlja na to, da bi vladala nad Ljubljano na vse večne čase, kakor sveta Trojica v nebesih. Pri tem računju pa pozablja, da — ni prava sveta Trojica, ki je po božji postavi za vlado postavljena, — ampak samo troglavi komisarijat, kojega moč temelji na gaženju božjih in človeških postav.

Delavske stranke v Ljubljani tega vladanja niso pripravljene dalje mirno gledati. One zahtevajo, da se upostavi v Ljubljani že vendar enkrat zakonito stanje. Ljubljana si mora svoje zastopstvo izvoliti. Milijonsko gospodarstvo mestne občine ne sme ostati v rokah treh samozancev, temveč se mora upravljati pod kontrolo ljudskih zastopnikov.

Delavstvo je dobilo zadnji čas dovolj žalostnih dokazov, kako računajo z delavskimi interesi tam, kjer ni delavskih zastopnikov. Nič

čudno bi se mu po teh izkušnjah ne zdelo, ako bi n. pr. magistratska sveta Trojica lepega dne z enostavnim dekretom davek na ročne delavce potom občinskih doklad podvojila. Ker se delavstvo takim in enakim presenečenjem ni voljno izpostavljati, zahteva najodločneje, da razpišejo v Ljubljani takoj volitve.

Mi smo bili mnenja, da je za tak protest ravno Vidovdanski datum najprimernejši.

Na Vidovdan se je pri nas sklenilo, da bodi naša država pravna država. Mi smo mislili, da bi ta jubilej še najprimerneje proslavili, ako bi gospodom na vladi na vzgledih povedali, da nimajo pravice tega dne slaviti, ker skoro že ni zakona, ki bi ga ne bili v teh letih že na najbrezobzirnejši način pogazili.

Kdor gazi zakon, ubija v ljudstvu čut svobode in sigurnosti in izpodkopava temelje države. On se more spominjati Vidovega dne le kot dneva velike katastrofe, — ne kot dneva velikega vstajenja.

To smo hoteli gospodom za Vidov dan povedati. Oni pa so bili mnenja, da se to na ta dan ne spodobi in so delavstvu protestni shod prepovedali. Bala so se, da bi naše misli razkačile Orjuno, ki ima o pomenu zakonitosti in svobodščini drugačno mnenje kakor mi.

Vse te prepovedi pa ne bodo nič pomagale. Vsako nasilje traja le nekaj časa.

Ljubljansko delavstvo bo še spregovorilo, da je nasilja več ko dovolj; in prišel bo čas, ko se bodo morali umakniti samozanci na magistratu izvoljenemu ljudskemu zastopu.

Klerikalno jezuitski manevar.

Vsak dan nam prinese po kako izkušnjo o klerikalni zvitosti ter prefriganosti, katerih lastnosti se poslužujejo klerosi proti svojim političnim nasprotnikom, povsod in vselej. Seveda večina klerikalcev ni bas posebno zvita, zlasti laiki, ampak tembolj zviti so takozvani dohtarji »svetega« pisma, ki so obiskovali črne (jezuitske) šole. Tak dohtar je n. pr. načelnik nacionalnega bloka v občinskem svetu mariborskem: g. Jerovšek, sicer duhovnik, ki pa ne pase duš, ampak se bavi s politiko in gospodarstvom. Saj mu vinski duhovi po raznih kletih mnogo bolj prijajo, kot pa grešne duše njegovih ovčic. Ta gospod je, po zaslugi mariborskih demokratov, finančni referent v obč. svetu in on tam vedri in oblači. Gosp. duhovni oče se zaveda, da bodo demokrati glasovali, če on predlaga, naj bo vedro ali pa, če naj bo oblačno. Skratka on je za demokrate nekaj mali Pašič v marib. obč. svetu.

Toda v zadnji obč. seji se mu je pripetila majhna »entgleisunga«! Pri sestavi letošnjega obč. proračuna je hotel biti silno oster »šparmajster« in da bo njegovo šparanje vidno, zato je predlagal, da se pet delavcev odpusti, dasi jih ni pre-

več, samo zato, da se okrog 70.000 dinarjev prihrani. Ta predlog je bil sicer proti socialističnim glasovom sprejet, toda nikoli izveden, ker je delavcev prej premalo kot preveč. Vendar je to pomenilo pecek v oči javnosti, ki rada sliši besedo »šparanje«. To je samo klerikalni lim za volilce. Nasprotno je ta g. »šparmajster« predlagal, naj se svota za podpore raznim društvom zviša od 21.000 na 60.000 Din, da ne bi bili v zadregi, če pridejo razni prosileci. Seveda se je predlogu ugodilo. Potem so prišle prošnje na vrsto in teh ni bilo malo, med istimi tudi ena soc. izobraževalnega društva »Svobode«, ki je že dve leti po vrsti dobilo obč. podporo. In ko je videl g. referent tudi to prošnjo, si je mislil: napravimo tako: sedaj odklonimo vse prošnje in utemeljimo »šparanjem, potem — enkrat — pa pridemo zopet na dan z njimi in tedaj »Svobode« ne bo, ker ne bo vedela za naš manevar, zato bomo pa kako našo firmo notri fliknili. No in res! V zadnji obč. seji je privlekel okroglo dva ducata prošenj, vse prejšnje brez one »Svobode« in pa še en kup novih. Tu vam je bila cela vrsta raznih bratovščin, bratstev in prosvet. Narodni socialci so seveda tudi vrinili, med drugim, »Dravo«, ki zelo hira in je tudi obč. podpore ne morejo rešiti pogina.

Svetovno
znano

„FOX“

čistilo je za čevlje
vendar najboljše.

Ta bi naj bila sama kar 4000 Din dobila, med tem so gospodje v fin. odseku, n. pr. društvu invalidov odmerili celih **250 Din!** Gosp. Jerovšek kot poročevalec v obč. seji dne 23. junija je pri tej točki zelo plešal po jajcih, saj je tako prevračanje silno težko, zato mu je sodr. Bahun pomagal iz zadrege. Obč. svetnik Bahun: »Gospodje! Čudim se, kako je mogoče, da pride po kratkih mesecih ta zadeva zopet na dan, katero smo že enkrat in sicer na predlog današnjega referenta, soglasno rešili v smislu, da se vse prošnje odkloni in da se denar prihrani za druge obč. potrebe. Protestiram proti takemu postopanju. Več ali manj se gre za športna društva, katerim se naj razmeče kar **50.000 Din.** Edina prošnja in to, je ona nesrečnih invalidov je utemeljena in tem hočete dati bagatelo: **250 Din?** Pred kratkim sem izvedel, da imajo mestni ubogi v sirotišnici, silno slabo hrano, ki od daleč niti kot za ta ke ne odgovarja in sem že nameraval predlagati, da se omenjena svota iz proračuna naj porabi za zboljšanje prehrane mestnim revežem. Zato predlagam sedaj: Vse prošnje, razen one društva invalidov, se odkloni, invalidom se dovoli onih 4000 dinarjev, ki bi jih naj »Drava« dobila, ostalo svoto pa se naj porabi v zboljšanje hrane mestnim revežem.«

Predlogu nikdo ni ugovarjal, toda pri glasovanju je isti povzročil silno zmešnjavo. Sprejet je bil 10 proti 9 glasovom. Zanj so glasovali socialisti in 6 klerikalec, proti pa dr. Juvan, klerikalec, vsi narodni socialisti in en del demokratov. Nemci so se glasovanja vzdržali. To glasovanje je bilo za bogove. Blokaška gospoda je silno plašno gledala okoli sebe, dali jo galerija gleda. Sedaj je šla roka doli sedaj gori. Naše ljudstvo se čudi delovanju »ljudskih« poslancev v parlamentu. Toda ni treba iti v daljni Beograd, da se spozna razne klerikalne in demokratske demagoge, ki imajo stotisoče in milijone za šport in zabavo, invalide in državne upokojece pa puste umirati od gladi. Jerovšek in Kukovec bi dali invalidom 250 Din, a za »Dravo« pa imata kar 4000 Din! In še je tudi invalidov, ki se tem ljudem za frak obešajo! »Jutro« se huduje nad drugom Bahunom in mu očita demagogijo. Da gospoda. Tako demagogijo vzamemo mi socialisti vedno na se. Toda ljudstvo naj sodi in ne plačani tintenkuliji. Demagogija je tisti »socialni« projekt, katerega je blokaška večina izdelala in ki ga ne misli nikoli udejestviti!

Neosan“ krema napravi usnje „lastično in neobčutljivo proti vremenskim vplivom,

LISTEK.

Stockholmska spomenica.

Ako samoodločba narodov v današnji razredni in gospodski državi ni mogoča in stoji na stališču razrednega boja edinole internacijska socialna demokracija, ako po drugi strani internacijska socialna demokracija ni mogla dejansko nastopiti kot akcijska stranka in ako je nastopil očitni razpad internacijske socialne demokracije in vzpostavitev internacijske kot akcijske stranke in je le s tem dan mirovni program ljudstev.

Samoodločba narodov je iskani ideal internacijske socialne demokracije. Razredni boj kot sredstvo in samoodločba narodov kot cilj, morajo biti vezalo internacijske socialne demokracije in internacijske kot akcijske stranke postane le s tem mogoča.

Odgovor »Napreju«.

Zadnji »Naprej« od 27. t. m. je prinesel članek pod naslovom Dr. H. Tuma v Trbovljah. Članek je tako konfuzen kakor g. Bernot, ki ga je pisal. Res sem izjavil pričetkom predavanja, da nisem pristaš nobene stranke, ampak hočem le poljudno znanstveno iz sociološkega stališča razlagati delavsko gibanje, kako je nastopalo v zgodovini in v kaki smeri se mora razvijati. Res sem tudi hotel dokazati v dosedanjih štirih predavanjih, da socialni razvoj človeštva vedno hitreje meri v komunizem, seveda ne v prestali prvotni komunizem, ampak v komunizem po učenju K. Marksa.

Odklanjam odločno očitjanje, da sem zapustil delavsko politično organizacijo. Nasprotno sem tekom celega svojega političnega delovanja zahteval od vsakega razumnika, da se udeležuje v kaki stranki. Jeseni 1920, bil sem takrat v Italiji, razcepila se je socialistična enotna stranka na unitarce in komuniste in ker sem protestiral proti priznavanju 21. točk moskovske centrale in nisem kot marksist mogel sprejeti programa v bistvu reformistične stranke, tudi nisem mogel ostati član ne ene, ne druge stranke. Ako sem tudi takrat izjavil, da moram izstopiti iz strankarske organizacije, pa sem obenem izjavil, da ostanem nadalje iskren prijatelj delavskega gibanja, vedno na razpolaganje pri izobraževalnem delu. To i danes držim: Nisem član nobene organizacije, ker imamo danes približno po celi Evropi enako zmedeno politične razmere.

Ako se ne dotikam nobenega strankarstva, pa se ne odtegujem delu v javnosti. Kar govoriči g. Bernot o sili in nasilju, je zloba ali neumnost. G. Bernot dobro ve, da je koncem mojega prvega predavanja izjavil, da odobrava sicer moje predavanje, a je proti vsa temu nasilju. Na to sem mu takoj odgovoril: »Proti nasilju smo vsi in tudi jaz, a kakor se vidi, ne razločujete sociološkega pojma sila in nasilje.« Nato je prosil g. Bernot naj mu zbor dovoli, da razloži svoje nazore o sili, ako se mu da četru ure. Vsled mojega posredovanja se mu je to dovolilo, a g. Bernot je govoril zmedeno o različnih stvareh, samo ne o predmetu. Vsled tega sem koncem njegovega govora izjavil, da nimam kaj odgovarjati, ker g. Bernot sploh ni govoril o tem, kar bi moral, a si pridružujem razložiti bližje pojma sila in nasilje v prihodnjem predavanju.

Ni res, da sem hvalil oba ekstrema socialpatriotizma in terorizma. Na prvem predavanju sem prišel do zaključka, da je delavsko gibanje prirodna sila v smeri napredka

Kar more torej Stockholmska konferenca in takoj doseči, mora torej biti zopetna postavitev internacijske na teh enostavnih in opredeljenih temeljnih načelih. Le po vzpostavitvi internacijske se bodo mogli postaviti tudi trajni pogoji miru med državami kot predstavitelji ljudstva. Ako je po drugi strani samoodločba ljudstev le iskani ideal, ako je obseg samoodločbe vsled različnega historičnega razvoja posameznih narodov različen in tudi odvisen od ekonomičnega razvoja, tedaj je tudi le gotov minimum mirovnih pogojev izvedljiv. »V mirovni pogodbi morajo biti obseženi oni teritorialni ekonomični in nacionalni problemi, ki so postali akutni vsled vojne in se ne dajo več rešiti enostranski. Izločiti je tedaj vse probleme, katere se mora v posameznih državah prepustiti paralelni akciji posameznih sekcij internacijskega proletarijata.« L. Hartmann.

Ako so teritorialni ekonomično nacionalni problemi postali akutni, še **vsled vojne**, potem se ne more izločiti vprašanja o vzrokih vojne. Le z odstranitvijo teh vzrokov je mogoče priversti mirovni položaj med državami. A tudi ta rešitev je za inter-

človeštva, ki po zakonih zgodovinskega razvoja mora priti do končne veljave ter dostavil, da se je vsled zgodovinskih dogodkov delavsko gibanje moralo cepiti na dvoje v zmerne in radikalne struje. Nisem hvalil ne ene, ne druge struje, ker je itak bilo predavanje o političnih strujah namenjeno za naslednje dni. Ako bi se g. Bernot potrudil na daljša predavanja, bi bil pač vzel na znanje, da imamo za bistvo delavskega gibanja gospodarstvo v smeri strokovnih in konzumnih organizacij, ki že same na sebi delavstvo privedejo do polne moči. Na četrem predavanju sem razložil pomen in potrebo politične organizacije, kjer je šele mogoča delitev po taktičnih načelih. A tudi na tem predavanju nisem dajal prednosti ne eni, ne drugi struji, kar je naravno, ker je taktika vedno narekovana od dejanskih razmer. Le koncem predavanja sem na kratko izjavil, da v Jugoslaviji niso dane razmere za nasilno revolucijo ravno, ker delavstvo posebej v južnih krajih ni skoraj nič organizirano in je vsekakor pogoj uspeha vsake revolucije gospodarska zrelost. Poudaril sem tudi, da ruska revolucija ni mogla ustvariti komunističnega gospodarstva ravno, ker je manjkalo vsake gospodarske organizacije delavstva pred vojno. Pridrhal sem si pri zadnjem predavanju razložiti o predmetu izobraževalne organizacije in o potrebo različne organizacije delavstva.

Sicer pa nameravam izdati svoje predavanje v posebni knjižici, ker smatram sociološki pouk delavcev neobhodno potreben. Morda se še g. Bernot kaj nauči, če ni prepozno!

Dr. H. Tuma.

Olimpijada.

Prvič, odkar se vrtil zemeljska obla pod nebesnim svodom, se zbira in pripravlja proletarska mladina vsega sveta za I. Mednarodno Del. »Olimpijado« v Frankfurtu. Od prvih Olimpijad v stari Grčiji do danes je pretekla doba dveh tisoč let. Dolga časovna doba, katero je pestro popisala zgodovina človeškega razvoja z vsemi svojimi globokimi padeji in gigantskimi skoki. V tej dobi se je vršila tudi dolga vrsta Olimpijad. Nešteto krat je nastopila mladina na Olimpijadah, da v mednarodnem boju meri svoje moči na športnem in telovadnem polju s tekmeči drugih narodov. Mnogo jih je izšlo iz teh bojev kot zmagovalci. Ovenčani z lavorikami so se ponosnih korakov, slavljeno vračali v svojo domovino. Premaganci, bičani od neizprosne hrepenenja po lavorikah in prvenstvu, polni zavisti do zmagovalcev so se vrnili domov in potrojili svoje dosedanje delo prežeti z eno misli-

nacionalno demokracijo le mimoidoča rešitev, vsled tega mora Stockholmska konferenca ob rešitvi najbližjih problemov, ki so nastali iz bližnjih vojnih vzrokov, postaviti tudi trajne mirovne cilje, ki morajo ob enem določati tudi akcijo internacijske socialne demokracije.

Iz formule razpustitev razredne gosposke države v svobodnost in samoodločbo narodov pada se tudi zahtevke avtonomije narodnosti kot kulturne enote in pretvoritev modernih držav kot gospodarske in prometne enote samoposebi. »Le potrebe prometa porajajo v naši dobi težnjo po sklenjenem državnem ozemlju.« Karl Kautsky.

Pojm svobode obsega izprostitve življenja individualnih enot, stvarjenih od narode in sožitja, omejeno z ozirom na blagor človeške družbe. **Samouprava narodnosti in sklenjenost držav, gospodarskih in prometnih enot je torej politični program internacijske demokracije.**

»Gospodarska in prometna enota zahteva združnost in prostoru in vsaka življenja sposobna narodnost prebiva na sklenjenem jezikovnem ozemlju.« Karl Kautsky. Ta dva mo-

jo, da ob prvi priliki premenjajo mesto premagancev z mestom zmagovalcev. To neizprosno tekmovanje za prvenstvo, lavorike in čast, je nešteto krat združilo mladino na mednarodnih olimpijadah.

V dolgi dobi dveh tisočletij se je vršilo tudi nebroj Olimpijad. Narodi, kot posamezniki so mrzlično pričakovali izidov. Mrzlično so pričakovali uspehov, ki si jih bodo priborili njih sinovi, v težkem boju za prvenstvo, sebi in svojemu narodu. V vsej tej dolgi verigi Olimpijad pa ni bilo niti ene, ki bi bila posvečena proletarski mladini in nosila na sebi znak delavskega razreda. Vse olimpijade, od prve do zadnje, so nosile na sebi neizbrisen žig kapitalizma in militarizma. Nepobitno je pa dejstvo, da je bila baš proletarska mladina glavno jedro in glavni steber teh Olimpijad in da je nezavedno ali pa pod terorjem nosila svoje najboljše sile in moči na življenju onih, ki so jo za plačilo nagradili z bičem izkoriščanja in izžemanja in so iz njenih potnih srag in žuljavih rok gradili sebi pot do bogastva in blagostanja.

Pod dveh tisočletjih stopa, proletarska mladina — zastopnica brezpravnih in izstradanih — v dnevih 24. in 28. julijem, prvič samostojno in prosta spon, na mednarodno Olimpijado, da dokumentira svojo tehnično usposobljenost na polju telesne vzgoje in javno, pred celim svetom manifestira za velike ideje delavskega razreda. Veliki in pomembni so ti dnevi in v zgodovini razvoja delavskega razreda tvorijo važno poglavje in velik korak naprej. I. Mednarodna Delavska Olimpijada ne bo samo merilo tehnične usposobljenosti proletarske mladine na športnem in telovadnem polju, temveč bo predvsem jasan dokaz, da je proletarska mladina na prvi poti spoznanja in zvesta velikim idejam delavskega razreda. Ponosni smo lahko, ker smo dočakali dan, ki ga človeštvo v svojem razvoju še ni doživelo. Koliko borec za pravice proletarijata je zaprlo za večno svoje trudne oči predno so dočakali velikega dne vstajenja proletarske mladine, in žrtvovali bi leta in leta svojega življenja, da jim je bilo dano, da samo oddaleč pogledajo na svoje najmlajše sobojevnike, zbrane v sencah rdečih praporov. Ponosni smo lahko na ono proletarsko mladino, ki se je, prožeta velikih idej, otresla vabljivih in mamečih spon buržazije in nastopila težko in trnjevo pot boja za osamosvoboditev delavskega razreda.

Kakšni bodo uspehi I. Mednarodne Delavske Olimpijade na tehničnem polju ni glavna stvar. Ni najvažnejše ali bodo zmagovalci proletarske Olimpijade zaostajali ali nadkriljevali zmagovalce drugih

menta sta več ali manj konkretno dana in na podlagi tega je razmejitev samouprave in avtonomije narodnosti kot gospodarske in prometne enote mogoča. Ni pa pri tem izpustiti izpred oči, da je gospodarstvo in promet vezano na lastno ozemlje, kakor po drugi strani konsolidacija in ekspanzija narodnosti na razvojnost in razširnost gospodarskega ozemlja. »Panta rei«, »vse je gibljivo«, mora se tudi tu pribiti, torej imeti mogočnost prirodnega razvoja odprto.

Radl tega je postaviti načelo zaščite proti vsakemu nacionalnemu in gospodarskemu nasilju. »Bilo bi pa skrajno reakcionarno počenjanje, ako bi se hotelo ščititi nacionalne manjšine z umetnimi sredstvi pred ekonomičnimi in socialnimi činitelji, kateri z gomo močjo dejstev privajajo do nacionalne asimilacije k okolici.« Karl Kautsky. Ali pozitivno rečeno, kjer se po principu demokracije in ekonomično neoviranega razvoja narodna manjšina drž in se razvija, mora se isto ščititi. »Ne iz interesa za narodnost, ampak iz interesa za demokracijo smo proti posiljevanju narodnostnih manjšin.« Karl Kautsky. (Dalje prih.)

Olimpijad. Postranskega pomena je ali bodo proletarski tekmovalci postavili nove rekorde na športnem in telovadnem polju ali bodo ostali pod sedanjimi rekordi. Glavni namen je, da proletarska mladina pokaže svojo moč, da se medsebojno spozna in vzbudi s svojim klicem ono proletarsko mladino, ki še spi ali se pa zaslepljena še bori v vrstah meščanskih strank. Ne samo tehnična stran Olimpijade, ampak njena idejna stran bo tista, ki bo našla pota, preko ovir in barikad, do sre one proletarske mladine, ki jo še danes ni v naših vrstah.

Na te, mladina, bodo uprte v prihodnjih dneh oči proletarskega življa vsega sveta. Vsak tvoj gib, vsak tvoj korak, bo zasledovalo stotisočero in stotisočero oči in proletarskih sre. — Mladina naprej! Pokaži, da si dorasla velikim nalogam, da se zavedaš važnosti bremena, ki si ga naložila na svoja ramena, da se ne strašiš žrtev in naporov in da v resnici zaslužiš pozornost, ki jo danes posveča tebi proletarijat vsega sveta!

Mladina v tebi je naša moč in v tebi naša bodočnost!

Pred prekinjenjem diplomatskih odnošajev med Anglijo in Rusijo.

Izgleda, da se hoče londonska vlada revanžirati za hude neredne na daljnem vzhodu s tem, da prekine diplomatske odnošaje s sovjetsko Rusijo. Z zadnjic smo pisali, da se londonska vlada močno huduje na sovjetsko Rusijo, češ, da je ona podnetila ta hudi upor na Kitajskem in da ji pripravlja še več takih neprijetnosti v drugih, njej podvrženih državah in kolonijah. Da so v Londonu v velikih skrbih za svojo premoč, ne dvomimo, da bi pa mogla Anglija s to svojo politiko preprečiti širjenje nezadovoljstva in upornosti med zaslužnimi narodi, se nam ne zdi verjetno. Da je Kitajcem, Afganistancem, Per-

zijcem in drugim sovjetska Rusija bližja nego imperijalistična Anglija, je naravno, saj je Rusija izvedla najpopolnejšo federacijo vseh narodov in plemen stare Rusije, čeprav bi bilo morda v interesu ruske revolucije, da ohrani sebi v celoti vso staro rusko ozemlje, že radi tega, da bi se ne mogle pri Vladivo stoku in drugod zbirati kontrarevolucionarne sile. Pa je ostala zvesta načelu samoodločbe in federacije in s tem štaturala eksempl, ki že sam na sebi silno deluje na mišljenje in hotenje vseh po angleškem imperijalizmu potlačenih in izkoriščanih azijskih narodov. Da je po vsem tem našla boljševiška agitacija med temi narodi ugodni in razmeroma nagli odziv, bi morali razumeti tudi v Londonu, kjer ne sedijo navadno na vladnih mestih puhle glave. Kaj more torej spremeniti na tem stanju prekinitve diplomatskih odnošajev z Rusijo? Presneto malo. Rusija bo najbrže uprav zato še bolj intenzivno širila svoje ideje in s tem svoj revolucionarni vpliv na probujajoče se azijske narode, kjer se lahko zaradi tega pojavijo prav neljube komplikacije. Neljube za Anglijo in za druge imperijaliste.

Razmerje med Anglijo in Rusijo je bilo itak že prej zelo napeto. Najnovejši ukrepi angleške vlade ne morejo torej to razmerje bistveno poslabšati, razven če se Anglija ne postavi na čelo protirevolucionarnega evropskega bloka, ki naj bi z oboroženo silo strmoglavil sedanjo rusko vlado. Tako neumna pa Anglija ni, ker ve, da bi tako početje povečalo do skrajnosti evropske zmede in zaneslo revolucijo po vsej Evropi in še dalje.

Kaj torej?

Evo: Danes mora biti vsakomur jasno, da je bila zunanja politika Macdonaldove vlade, ki je delala za sporazum z Rusijo, edina pametna in možna politika, ki bi jo moral angleški narod tudi iz svojega angleškega stališča odobravati. Pa je konservativna in imperijalistična Anglija hotela drugače, in sedaj ima, kar ima.

Politične vesti.

Bolgarija zapira tudi jugoslovanske državljane.

Po informacijah naše vlade, je bilo v zadnjem času zaprtih tudi več naših državljanov. Interventirala je ponovno v Sofiji in zahtevala, da se jih osvobodijo. Ker se pa Cankovi vladi ni mudilo, je zažugala z ukinitvijo vidiranja potnih listov. To je nekoliko pomagalo. Sedaj vemo, da je ostalo v bolgarskih zaporih le dvoje naših državljanov. Eden teh, da je ščitil komuniste, drugega pa ne morejo najti. O revež! Naša vlada se je menda s tem odgovorom zadovoljila.

Nova vlada na Grškem.

Na Grškem, kjer so razmere še malo slabše kakor pri nas, so imeli pretekli dni vladno krizo, ki se je izvršila na čisto balkanski način. Nezadovoljni generali so odstavili staro vlado, napravili malo revolucijo in general Pangalos je sestavil novo vlado. Ta nova vlada hoče začeti z Italijo prijazno zunanjo

politiko. Nova grška vlada bo brez dvoma pokazala tudi v predstojenih pogajanjih z našo državo glede Soluna in železnice, ki pelje v Solun, da ni prijateljsko razpoložena napram naši državi.

Turki so se poevropizirali.

Vstaja v turškem Kurdistanu, ki je dala precej opravka angorski vladi, je bila po Kemal pašinih četah prav po turško zadušena. Požgali so cele vasi, poklali nekaj tisočev vstašev ter zaprli več sto kurdskih vstaških poglavarjev, ki so jih te dni na svoj turško republikanski način sodili in obsodili. 47 voditeljev kurdskih rebelov je bilo kratkomalo obsojenih na smrt na vešalih. Vseh 47 obsojencev so drugi dan tudi takoj obesili. Mudilo se jim je s to čedno slavnostjo. Proslaviti so hoteli novo zgodovino svoje mlade republike s pisanim vencem teh 47 obešenih. Naj jim bo v slast in ponos! Angorska vlada je zapisana še veliki bodočnosti.

Tedenske vesti.

Nov napad vlade na delavstvo.

Ni še pozabljeno zadnje »darilo« naše radikalno-demokratske vlade delavstvu, namreč davek na delavske plače, ki bo ostal, kakor se vidi, tudi v bodočih dvanajstih, ker je celo klerikalni poslanec dr. Gosar umaknil svoj nujni predlog, da se ta davek odpravi, že prihaja vlada z dvema novima »dariloma« delavcem. K dvanajstini, ki bodo te dni sprejete v skupščini, predlaga vlada med drugim sledeče:

V nasprotju z zakonom se pooblašča minister za socialno politiko, da sme rok, s katerim bi moralo stopiti v življenje zavarovanje delavcev za slučaj onemoglosti, staro-

sti in smrti, ki bi moralo pričeti sredi letošnjega leta, odgodeno najbrže za dolgo vrsto let in da je pokopana ta najvažnejša socialna politična zahteva delavstva. Vlada je spričo politične slabosti delavskega pokreta imela pogum ropati delavno ljudstvo že pridobljene pravice, da bo za slučaj onemoglosti, starosti in smrti zavarovano.

Z drugo določbo se pooblašča minister šum in rud to je za enkrat veliki delavski prijatelj dr. Žerjav, da sme s posebno naredbo izvzeti iz splošnega delavskega zavarovanja delavce, ki spadajo pod bratovske skladišče. S to določbo si hoče minister šum in rud dobiti še naknad-

no odobrenje za to kar je že storil, da je uveljavil za rudarje in plavžarske delavce poseben pravilnik, ki je itak že od začetka tega leta v veljavi in ki ga je delavstvo s tako ogorčenostjo odklonilo.

Ker ni v parlamentu nobenega delavskega zastopnika, ni dvoma, da bo vlada brez kakega resnejšega ugovora dobila v parlamentu večino za ta dva predloga, ki pomenita novo izzivanje delavstva.

Slabe živce imajo sodrugi pri Delavsko kmet. listu. V poročilu o poteku protestnega shoda združenih strokovnih organizacij in SSJ v Ljubljani je tiskarna pomotoma izpustila besedico in. Ta mala besedica in je pa sodruga tako razburila, da so napisali v D. K. listu cel članek, kjer zagotavljajo, da niso privolili v to, da bi bile strokovno

organizacije dekla SSJ. Lahko bi bili videli že pri objavi protestne resolucije v istem listu, kjer ta nesrečni in ni izostal, da je bila napravljena pri poročilu o ljubljanskem shodu tiskovna napaka. Pa če bi tudi tega dokaza ne imeli, so imeli že dovolj prilike čitati v našem listu jasno in precizno stališče naše stranke do strokovnih organizacij. Naša stranka ni proglašala nikoli strokovnih organizacij za svojo dekle, pač se je pa vedno borila (tudi že s komunisti) za neodvisnost strokovnih organizacij od političnih strank. Na koncu bi pa sodrugi imeli lahko tudi nekoliko boljše mnenje o strokovnih organizacijah, kajti toliko samozavesti že imajo, da bodo že same vedele ohraniti svojo neodvisnost brez pomoči in brez nerganja D. K. lista.

K zadrudnemu dnev.

Prihodnjo nedeljo bo praznovalo svetovno zadrudništvo svoj tretji mednarodni praznik. Po velikanskih pripravah zadrudnih organizacij po celem svetu se lahko presodi, da bo praznovanje na višku.

Tudi v Jugoslaviji, posebno v Sloveniji so zadrudne organizacije, včlanjene v Zvezi gospodarskih zadrug pripravile vse, da bo praznovanje čim lepše. Nekatere podružnice Konzumnega društva za Slovenijo so si zamislile slavnostni spored, ki ne bo zaostajal za 1. majem. Prevaljsko podružnico je pa vspeh budil ta dan, da je organizirala prvo zadrudno razstavo, ki bo začetek stalne inštitucije te vrste.

Razveseljivo je dejstvo, da so se priključile temu zadrudnemu prazniku s tako vnemo tudi ostale panoge delavskega pokreta. Zadrudna ideja bo dobila s tem velikanski razmah, na drugi strani so pa pokazale naše strokovne, politične in kulturne organizacije, da vedo ceniti vrednost zadrudništva in kar je glavno, da se zavedajo važnosti harmoničnega sodelovanja celotnega delavskega pokreta.

Naj bo ta zadrudni dan mogočni kažipot za skupno delo vseh vrst delavskih organizacij.

PRIREĐITVE NA ZADRUDNI DAN.

(Prihodnjo nedeljo 5. julija.)

Ljubljana. Ob 9. uri dopoldne javni shod konzumentov in zadrudnikov v dvorani pri »Levu«. Popoldne: Skupni izlet v »Mostec«. Zbirališče od 1 do 2 pri zadrudnem domu v Šiški.

Prevalje. Ob 9. uri slavnostni shod in otvoritev zadrudne razstave v zadrudnem domu.

Leše. Popoldne predavanje o zadrudstvu v rudniški restavraciji.

Ptuj. Ob 10. uri slavnostni shod v hotelu pri Pošti. Popoldne skupni zlet k zadr. Šeguli.

Tržič. V soboto zvečer: Razsvetljava zadrudnega doma. V nedeljo ob 9. uri dop. zadrudni shod v zadrudnem domu. Popoldne skupni izlet na Bistriško planino. Zbirališče ob 1. na dvorišču del. doma.

Jesenice - Sava - Javornik. Skupni shod vseh treh podružnic ob 9. uri v delavskem domu na Savi. Popoldne skupni zlet na Poljana s kovinarsko godbo. Zbirališče ob 2 pred delavskim domom na Savi. Ob 4. kratko predavanje o pomenu dneva.

Zagorje. Javni shod popoldne ob 4. uri.

Trbovlje. Ob pol 10. uri dop. javni zadrudni shod v delavskem domu.

Hrastnik. Ob 4. uri popoldne javni zadrudni shod v delavskem domu.

Maribor. V soboto zvečer slavnostna seja vseh odborov delavskih organizacij v ljudskem domu. V nedeljo ob 9. uri dop. javni zadrudni shod v ljudskem domu. Popoldne prosta zabava istotam. Udeleževali se bodo tudi tamburaši in peveci.

Celje. Ob 9. uri dop. slavnostni shod pri »Zelenem travniku«. Popoldne ljudska veselica.

Črna I. in II. Popoldne slavnostni shod v dvorani pri Krlecu. Po shodu igra »Golgota«. Pred shodom obhod s tamburaši »Svobode« in DTE v krojih. Zbirališče ob pol 8. uri zjutraj pred prodajalno I.

Mežica. V soboto zvečer pred predstavo predavanje o pomenu zadrudništva. V nedeljo se priključijo mežiško delavstvo slavnosti v Črni.

Pragersko. Ob 10. uri javni shod pred zadrudno prodajalno. V deževnem vremenu se vrši shod v gostilni Oprauš.

Sv. Lovrenc. Ob 1. uri pop. shod v gostilni »Skačej«. Po zborovanju koncert in domača zabava.

Ribnica na Poh. Slavnostni shod. Kraj in čas shoda je označen na lepkih.

Poljčane. Slavnostni shod ob 2. uri popoldne na vrtu hotela »Moherič«.

Šoštanj. Ob 9. uri dop. slavnostni shod v hotelu »Jugoslavija«. Popoldne vrtna veselica istotam.

Borovnica. Zadrufni shod. Kraj in čas shoda je označen na lepkih.

Fala. Ob 7. uri dop. shod v Selriet. Popoldne domača veselica na Fali.

Tezno. Zadrufno zborovanje ob 13. uri. Natančnejši spored je razviden z lepakov.

DOPISI.

ZIDANI MOST.

Bil je volk, pa je trdil, da je ovca, bil je demokrat (kapitalist), pa je trdil, da je socialist!

To naj bi bil zadosten odgovor tistim, ki se ne upajo z imenom na dan in se v »Domovini« podpisujejo kot člani Unije, vendar pa v ilustraciji javnosti hočemo podati še par stavkov, to pa le z ozirom na to, ker so ti najnovejši »Domovinarji« tako predrzni in govori, da so za resnico, mir in poštenje. Ta trditev nas je namreč v glavnem izvala, da napišemo resnico o teh »odrešenikih«. Mi poznamo vodilno »silo« teh resnicoljubov, saj smo ga imeli nekaj let za predsednika on pa nas za kaline, ker je ribolovec in nas je nalovil tedaj, ko nas je farbal o resnici in o socializmu, da smo njemu zapuili kakor verniki Bogu. S svojo »resnico« nas je spravil popolnoma v kapitalistični jarem, tako, da smo bili brez vsakega delavskega zastopstva, ker nam je on neprestano metal pesek v oči in trdil, da je on »delavski zastopnik«. Mi smo pravočasno spoznali, da je njegova »resnica« laž in demagogija in smo mu pravočasno pokazali hrbet, ker nismo mogli gledati, da bi bila naša usoda odvisna od kapitalista, hišnega posestnika in nadzornika ribolova itd., kateri je bil v organizaciji le zato, da si je sebi priboril boljše plačo, nas pa dostikrat pustil na cedilu. V času krize pa odločil tako, da je on kot penzionist, hišni posestnik, ostal v delu, a mi delavci smo pa dobili neplačan dopust. Spoznali smo, da to ni bil zastopnik delavcev, ampak zastopnik tovarne in pa samega sebe. Mi delavci nismo nasprotniki podjetja, v katerem smo zaposleni, a toliko pa vendar smemo biti samostojni, da si izvolimo naše zaupnike sami, podjetje si pa naj izvoli svoje. Od naših zaupnikov zahtevamo, da zastopajo naše delavske interese, g. ravnatelj pa naj zastopa inte-

rese tovarne pa je stvar gotova. Sedaj pa vprašamo g. Ljubeja, če je to pošteno, da obljublja Vašim pristašem službo na železnici? Ali mar ne veste, da na železnici ne potrebujejo orjunašev, temveč potrebujejo tam le zavirače, pomagače, kurjače, strojnike, spremjevalce, vlakovodje itd. ter uradnike za promet ne pa ljudi, ki uživajo protekcijo skrahiranih političarjev. Ali ne veste, da to ni pošteno, če bodo prišli v službo samo orjunaši namesto strokovnjaki, ki so za važno in odgovorno prometno službo potrebni. No pa pustimo to. Morda nam boste g. Ljubej znali pojasniti v koliko ste Vi v zvezi s tistimi, ki kalijo nočni mir, spominamo Vas na slučaj, ki se je dogodil v noči od 19. na 20. junija, ko sta g. Tručl in Klanjšek, prvi poštni uradnik drugi nočni čuvaj, v pijanem stanju razgrajala ter klicala živijo Orjuna. Ali štejete g. Ljubej to tudi k naprednosti. Eto to Vam je odgovor na dopis v »Domovini«, zlasti tistim, ki so člani »orjunske Unije«.

Zabukovca. Predzadnji »Slov. gospodar« je prinesel zelo zanimivo vest iz Zabukovca. Dopisnik pravi, da smo socialisti na dan volitev 8. februarja skupno z narodnim blokom agitirali pred vratmi volišča, kar seveda ni resnica. To bi bilo Kljuku-piscu dotičnih vrstic zelo po godu, da bi nas mogel denuncirati pri politični oblasti, da smo kršili zakon. Pozabil pa je povedati zakaj niso bile reklamacije naših sodrugov komisiji predložene posebno s. K. To bi znal Jakec najboljšo povedati. Potem pa, če je zakonito, da sme občinski tajnik ob času volitev skrivati volilne akte v pisalni mizi, tako, da sta ga morala iti dva volilca iskat na dom v Zalec, da pove kje ima akte. To in še mnogo bi imeli povedati ali si prihranimo za drugič. O občinski upravi in pa podporah posebno o cerkovnikovi, bi se tudi marsikaj lahko napisalo. Pa naj ostane za drugič.

Socialist.

Kultura.

Pozivljamo vse sodruge in sodružice, ki se nameravajo udeležiti frankfurtske olimpijade, da nam prijavijo najkasneje do 5. julija t.l. natančne podatke za skupni potni list. Kdor potuje sam, ne v družbi drugih udeležencev, si mora preskrbeti potni list pri svojem okrajnem glavarstvu ter ga vposlati na centralo »Svobode«. Vizum, ki bo znatno znižan, preskrbi za vse udeležence, tudi za posameznike, centrala »Svobode«. Držite se točno

zgoraj označenega termina! Na poznejše prijave se ne bo oziralo.

Delavska telovadna enota »Svoboda« v Mežici vabi na »Ustanovno slavnost«, katera se vrši dne 19. julija 1925 na vrtu g. Vivata v Mežici s sledečim sporedom: Popoldan: 1. od 8.—9. ure sprejem gostov pri prihodu vlaka iz Prevalj. 2. Pohod po vasi. 3. Slavnostni govori. 4. Skupne skušnje za popoldanski nastop. 5. Obed. Popoldan: 1. Ob 2. (14.) uri javna telovadba. 2. Po telovadbi ve lika vrtna veselica z bogatim srečolovom, šaljivo pošto, razne druge zabavne točke, prosta zabava in ples. Vstopnina za osebo 7 Din. Sodeluje rudniška godba iz Mežice. V Prevaljah bo za posetnike na razpolago rudniški vlak. V slučaju deževnega vremena se preloži na drugo nedeljo, to je dne 26. julija. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi

Odbor.

I. DELAVSKI OKROŽNI ZLET v Mariboru, dne 14. in 15. avgusta 1925.

Proletariat mariborskega okrožja bo v dneh 14. in 15. avgusta pregledal svoje vrste. Delavski svet je sklenil pozvati za ta dan vse organizacije mariborskega okrožja: politične, strokovne, kulturne in združne v Maribor.

Vsa pevska društva, telovadne sekcije »Svobode« in Udruženje delavskih rediteljev, vsi politično, strokovno, združno organizirani sodrugi iz ostalih krajev so vabljeni; dobrodošel vsak, ki hoče v teh dneh manifestirati za socializem.

Na ta dan bo telovadna organizacija »Svoboda« Maribor slavila tudi

15-letnico

svojega obstoja.

14. in 15. avgusta v Maribor!

Zač. delavski svet.

Razno.

Sanje. Ljudski pregovor pravi, da prihajajo sanje iz želodeca. Ta pregovor je utemeljen v toliko, da igra hrana pri vzbujanju sanj res prav veliko vlogo. Toda hrana kot taka ni edini povod sanj, temveč le težka prebava vpliva na duševno razpoloženje budnega človeka in vzbuja v spanju neprijetne občutke. S sanjami, ki jih povzročajo želodec, se peča neki angleški zdravnik, ki je prišel do zanimivih zaključkov. Zdravnik naglašja, da vplivajo na sanje vse telesne neprilike, tako mraz, vročina, glad, prenasičenost in slaba prebava. Glavni povzročevalci neprijetnih in tež-

kih sanj (so jedila, ki ne prijajo želodecu. — Ljudje, ki trpe na mučnih sanjah, naj bodo torej previdni pri izbiri jedi, posebno še pri večerji.

Nabirajte nove naročnike!

TISKOVNI IN VOLILNI SKLAD.

Do sedaj nabranih	Din 14.596.65
Slomšek Franc, Šoštanj, nabral na blok št. 46 od sledečih sodrugov:	
Zelič Franc	10.—
Slemenšek Franc	5.—
Vrhovnik Ivan	2.—
Merdovalnik Miha	2.—
Melanšek Anton	2.—
Tome Anton	2.—
Vodovnik Jernej	2.—
Ivančič Ivan	2.—
Rožič Anton	2.—
Pugmeister Jakob	2.—
Aram Anton	2.—
Kresnik Anton	2.—
Kočevar Avgust	2.—
Skornšek Ivan	2.—
Pevein Franc	2.—
Tomazin Franc	2.—
Srebrne Martin	2.—
Vrčevnik Anton	2.—
Destovnik Josip	2.—
Pungražič Peter	2.—
Vovk Miha	2.—
Vužina Rudolf	1.50
brez bloka	23.75
Nadalje so darovali:	
K. F., Celje	20.—
F. U., Ljubljana	200.—
SSJ, Oplotnica	75.—
V. V. nabral na blok	250.—
V. V., Ljubljana 7	100.—
Ur. M., Ljubljana 7	50.—
R. K., Ljubljana 7	10.—
Fr. S., Ljubljana	187.—

Skupaj Din 15.566.90

SODRUGI! KAM PA V NEDELJO?

Kam neki! K Petriču v Rožno dolino! Tam nam bo naša stara znanka in mamica z dobro pijačo in raznovrstnimi jestvinami izborna postregla. Odirala nas ne bo, ker nas nikoli ni, pač pa nas bo vesela, če jo posetimo. Pravijo, da se bomo lahko tudi zavrteli. Če je ta trditev resnična, bo najbolje dokazal ogled na licu mesta Cesta I, št. 36. 65/1

Izdajatelj: Oblastni odbor SSJ za Slovenijo.

Odgovorni urednik: France Svetek.
Tisk J. Blasnika nasled. v Ljubljani.

Zahtevajte povsod vedno samo „Zora“ sveče
„Zora“ pralni prašek
„Zora“ nočne lučice
Dobl se v vseh konsumnih prodajalnah.

Yeletrgovina usnja
Brata Moskovič, Ljubljana

priporoča svojo veliko zalogo tu- in inozemskih izdelkov po najnižjih cenah. Ustanovljeno l. 1888

Priporočamo vrlo dobro
Kolinsko cikorijo.

Kar ne veš vprašaj
Univerzalni informativni
Biro
ARGUS
Kmež Mihailova ulica 35
Telefon 6-25.
BEOGRAD
(Pasaž Akademije Nauka.)

SIEGEL & DRUG

d. z o. z.

tkalnica platnenega in bombažnega blaga

Ljubljana, Dunajska ces. 31

Svitavy
(Č. S. R.)

Wien
(Nem. Avstr.)

H. VIELHABER V MARIBORU

agentura za žito in moko

Telefon šte. 54. Brzoi. nasl.: Vielhaber, Maribor.

Zastopnik „Narodne mlinske in gospodarstvene industrije“, d. d. Zagreb in Bega-mlina v Velikem Bečkereku se priporoča za nabavo vsakovrstne moke, žita in testenin.

Zastopnik prve hrvaške toornice olja d. d. v Zagrebu.

Letna trikotaža, nogavice, galanterija in drobnina
Caspari & Fanning
Maribor, Aleksandrova cesta šte. 48

IVAN JAX IN SIN
Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 2.

Najboljši šivalni in pletilni stroji. Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu. Ustanovljena leta 1887. Vezenje poučuje brezplačno. Posamezni deli koles in šivalnih strojev. 10 letna garancija. Pisalne stroje Adler in Urania. Kolesa iz prvih tovarn. Dürkopp, Styria, Waffelnrad, Kayser.

